

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200509
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122200509.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dominika Horváthová a sudkýň JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľubica Spálová, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, D., zast.: JUDr. Lenka Gajarská, advokát, Advokátska kancelária JUDr. Dušan Slanina a spol., so sídlom Horné bašty 8943/25, Trnava, proti žalovanému: STUDIO.IT, s.r.o., IČO: 43 890 121, Markušovská cesta 1, Spišská Nová Ves, zast.: Harkot Legal s.r.o., IČO: 55 106 994, Letná ulica 1651/17, Hviezdoslavov, o zaplatenie 3.600,14 eur, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 07.06.2023, č.k. 17Csp/3/2022-257, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 251,94 eura, výrokom II. vo zvyšku návrh žalobcu zamietol, výrokom III. protinávrh žalovaného zamietol a výrokom IV. nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania.

2. Súd rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 52 ods. 1 až 4, 488, § 489, § 494, § 631, § 633 ods. 1 a 2, § 634 ods. 1 a 2, § 644, § 645 ods. 1 a 2, § 646 ods. 1 a 2, § 647, § 648 ods. 1 a 2, § 649 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1 a 2, § 153 ods. 1 až 3, § 191, § 290, § 251, § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, § 2 písm. k) a m), § 3 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že dňa 14.11.2018 strany sporu podpísali objednávku, predmetom ktorej bola v popise označená kuchynská linka LIMHA GLOSSY. Kúpna cena bola podľa faktúry zo dňa 14.11.2018 vo výške 21.328,58 euro, z toho záloha bola 14.930,01 euro (suma 6.398,58 euro predstavovala sumu na doplatok). Kuchynská linka už pri montáži u žalobcu vykazovala viaceré vady (poškodený vrchný lak, poškodenie pravej bočnice vnútornej zásuvky a iné vady), z nich niektoré boli odstránené po reklamácií, niektoré boli reklamované aj opakovane, následne odstránené. Spornou je vada objavená žalobcom na korpusoch skriniek kuchynskej linky - a to zmena farby z bielej na žltú (tzv. „zažltnutie“). Dňa 07.10.2020 žalobca uplatnil reklamáciu mailom, žalovaný zodpovednosť za vadu zažltnutia korpusov skriniek kuchynskej linky odmietol, uvedené odôvodnil neochotou talianskeho výrobcu uznať vadu kuchynskej linky, ktorý namietal nevhodné podmienky v kuchyni žalobcu - extrémne slnečné žiarenie. Žalobca sa obrátil na znalca v odbore: bytové zariadenie, odvetvie: Nábytok (sektorový a kancelársky) Ing. Petra Bobošíka, ktorý v znaleckom posudku č. 7/2021 zo dňa 18.08.2021 skonštatoval, že: „Výrobok vykazuje kvalitatívne nedostatky od výrobcu - zamietnutie reklamácie je nedôvodné.“ K uvedenému záveru došiel s odôvodnením, že sfarbenie je na viditeľných miestach, ale aj pod prednými plochami, kde nie je slnečné žiarenie a hrany sú kryté dverami kuchynskej linky, pričom kuchynská linka sa nachádza v interiéri, ako štandardne v iných bytoch pri bežnom používaní. Stanovisko výrobcu prostredníctvom predajcu je neakceptovateľné, že ABS hrany sa sfarbujú vplyvom slnečného žiarenia, keďže preukázateľne je sfarbenie aj na hranách pod dvierkami. Neprijateľný je

aj argument, že výrobok nebol spotrebiteľom použitý v súlade s jeho účelom a návodom, nakoľko zákazník neobdržal žiadny návod, ani upozornenie, že výrobok nemá byť vystavený nevhodným podmienkam, t. j. slnečnému žiareniu. Výrobcovia ABS hrán garantujú svetlostálosť, žiadne zmeny sfarbenia, farebný odtieň predných plôch je kompatibilný s ABS hranami“. Žalobca opätovne reklamoval vady kuchynskej linky u žalovaného dňa 25.08.2021. V Oznámení o spôsobe vybavenia reklamácie č. (01_2021) z 08.09.2021 žalovaný informoval žalobcu (okrem riešenia iných väd, ktoré nie sú predmetom tohto konania), že zmenu farebného odtieňa („zažltnutie“) korpusov skriniek kuchynskej linky považuje za inú neodstrániteľnú vadu kuchynskej linky, na základe čoho žalovaný poskytol žalobcovi zľavu vo výške 1.969,45 eura, predstavujúcu primeranú zľavu z ceny. Žalobca s vybavením reklamácie nesúhlasil, výšku poskytnutej zľavy považoval za neprimeranú, keď žalovaný sám uvádzal cenu nových korpusov skriniek kuchynskej linky podľa vyjadrenia talianskeho výrobcu vo výške 3.941,- eur + náklady na dovoz a montáž odhadované v sume 1.000,- eur; do kalkulácie ceny nových korpusov neboli zahrnuté navyše korpusy ďalších skriniek. Žalobca si nechal vypracovať od iných dodávateľov kuchynských korpusov cenovú ponuku na výrobu a montáž nových korpusov na existujúcu kuchynskú linku, cena bola odhadovaná v sume minimálne 6.858,- eur. Nárok uplatnený žalobou v sume 3.600,14 eura žalobca žiada v zmysle § 644 a § 648 OZ titulom doplatku primeranej zľavy z ceny diela k už poskytnutej zľave vo výške 1.969,45 (za celkovú primeranú zľavu považuje zľavu vo výške 5.569,59 eura v ktorej je započítaná aj 1.000,- eur ako cena dopravy a montáže). Obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že predmetom objednávky nebola na zákazku vyrábaná vec, resp. „kuchynská linka“, ale jednotlivé diely modulárnej kuchynskej linky z produktového katalógu výrobcu. Žalobca si u žalovaného nikdy neobjednal ani montáž, ani dopravu jednotlivých dielov, tieto boli vykonané tretími osobami. Poskytnutú zľavu považuje za primeranú, podľa neho sa jednalo o neodstrániteľnú vadu nespôsobujúcu nemožnosť jej užívania, a to aj s prihliadnutím na vysoké náklady, ktoré by si vyžiadalo jej odstránenie. Žalovaný má za to, že zažltnutie vzniklo vplyvom nevhodných podmienok v kuchyni žalobcu, materiál kuchynskej linky tak negarantoval svoju stabilitu. Vzhľadom k uvedenému uplatnil proti žalobcovi protinávrh, ktorým požadoval vydať od žalobcu bezdôvodné obohatenie vzniknuté prijatím sumy 1.969,45 eur od žalovaného titulom poskytnutej zľavy z kúpnej ceny. Vo veci bolo uznesením súdu zo dňa 19.08.2022 nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru bytové zariadenie, odvetvie nábytok. Znalecký posudok č.2/2022 (č.l. 117 a nasl.) znalca Ing. Miroslava R. Šefčíka bol vypracovaný a dňa 03.10.2022 zaslaný súdu. Zo záveru posudku vyplynulo, že zažltnutie predných stien korpusov (nalepených plastových líšt) nie je vadou výrobkov - tovaru, ale zásadne vadou diela (odpoveď č.1). Znalec ako hlavnú príčinu zažltnutia uvádza vplyv použitia nevhodného čistiaceho prostriedku, čím došlo „k evaporácii zostávajúcich stôp čistiadla spomedzi spojov nekrytých dvierkami a samotné zažltnutie oxidáciou stopových množstiev čistiadla medzi jednotlivými dielcami kuchynského nábytku pri montáži“. Znalec pripúšťal aj pôsobenie tepla, slnka, odrážajúceho sa od čisto bielej podlahy, nakoľko zažltnutie je iba na úzkych nezakrytých častiach vedľa dvierok, ktoré boli exponovane vystavené vonkajšiemu prostrediu kuchyne, avšak zároveň uviedol, že daný vplyv nevedel vyhodnotiť, nakoľko nebolo zrejmé, či žalobca v čase montáže v kuchyni disponoval tenciou technikou. Ohľadne sumy zníženia hodnoty dielov kuchynskej linky, ktoré boli vadou dotknuté, znalec uviedol, že zásadne sa nejedná o vadu tovaru, iba vyslovene a zásadne o vadu diela, ak sa predmetná kuchynská linka súdom bude exaktne považovať nie za tovar, ale za dodané dielo. Znalec odborným odhadom určil vzniknutú škodu v úrovni 10% z celkovej hodnoty kuchynskej linky (bez montážnych nákladov), zaokr. 2.140,- eur s DPH na dodanom diele, ak sa jedná o dodanie diela. O uvedenú hodnotu sa znížila celková hodnota všetkých častí kuchynskej linky dodaných žalovaným, pretože sa „zažltnutie“ týka v podstate celej kuchynskej linky (odpoveď č. 2 a, b). Ohľadne nákladov na odstránenie vady výmenou zažltnutej časti korpusov znalec uviedol: Vada na kuchynskej linke sa dá odstrániť v podstate 3 spôsobmi: a) odstránením - olúpaním nedemontovaných dielov bez montáže korpusov a po malej demontáži dvierok na mieste a ich výmenou nalepením (s rizikom poškodenia samotných korpusov, v nákladoch cca 150,- eur. b) rozobratím celej linky, odmontovaním dvierok a následným odstránením - olúpaním plastových bielych líšt a nalepením nových, v nákladoch cca 260,- eur, alebo c) výmenou celých korpusov (demontážou pôvodných a montáž nových). Znalec súhlasí s cenou uvádzanou žalobcom (str. 23b spisu + jeho rozklad v spise), podľa vtedajších cenníkov predajcu (pretože v pôvodnej kalkulácii ponuky (str. 5 -6 spisu) sa nachádzajú iba niektoré položky a u niektorých ceny vôbec nie sú, čo potvrdil v úrovni 3.941 eur s DPH aj predajca (žalovaný na str. 24 spisu a následne doplnené o 3 skrinky a dopravu +montáž (str. 45 b spisu) na hodnotu 5.569,59 eur v cenách 2019 (odpoveď č. 2c). Ohľadne posúdenia, či bráni vada užívaniu kuchynskej linky alebo sťažuje jej používanie, znalec uviedol, že uvedená vada nebráni užívaniu kuchynskej linky, iba čiastočne pri sústredenom pozorovaní môže vyvolávať pocit poškodenia užívateľa (odpoveď č. 2d). Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.11.2022 (č.l 164 a nasl.) k znaleckému posudku

Ing. Miroslava R. Šefčíka rozporuje viaceré znalcom prijaté závery. Žalovaný súhlasil so záverom znalca Ing. Miroslava R. Šefčíka v celom rozsahu. Vzhľadom na výhrady a námietky voči znaleckému posudku Ing. Šefčíka bolo na návrh žalobcu dňa 19.12.2022 nariadené znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou JHS, s.r.o.. Zo záverov znaleckého posudku č. 119/2023 (č.l. 221 a nasl.) doručeného súdu dňa 08.03.2023 vyplýva, že znalecká organizácia sa stotožnila so závermi znaleckého posudku č. 2/2022 znalca Ing. Miroslava Šefčíka, PhD.. Z posudku spoločnosti JHS, s.r.o.. č. 119/2023 vyplýva, že príčinou zažltnutia korpusov kuchynskej linky na jej nezakrytých častiach s pravdepodobnosťou blízku k istote, je chemická reakcia materiálu lišty s neznámou nevhodnou látkou (po ďalšom znaleckom stotožnení čistič zn. Hraniclean) pri čistení, po reklamácií žalobcu. Vplyv na chemickú reakciu malo aj pôsobenie tepla, svetla a slnečných lúčov na mikroskopické čiastočky tohto čističa a to vyvolalo zažltnutie týchto pásikov (odpoveď 1). Zažltnutie korpusov kuchynskej linky predstavuje vadu diela (odpoveď 2). Vadu považuje za odstrániteľnú (odpoveď 3a). Ohľadne nákladov na odstránenie vady znalecká organizácia pri znaleckom skúmaní uviedla 3 spôsoby odstránenia vady: a) pri oprave výmenou poškodených dielov strhnutím bez demontáže korpusov, ich opätovným nalepením, účelne vynaložené náklady na uvedenie vecí do pôvodného stavu predstavujú hodnotu zaokrúhlene 165,00 eur, b) pri oprave demontážou a rozobratím častí linky a dvierok, následne výmenou poškodených líšt nalepením nových, účelne vynaložené náklady na uvedenie vecí do pôvodného stavu predstavujú hodnotu zaokrúhlene 270,00 eur, c) pri oprave výmenou celých dielov (demontáž a montáž nových korpusov), kde je možné vychádzať z cenníkov dodaných žalobcom, tak ako uvádza znalec Ing. Miroslav Šefčík, PhD, v znaleckom posudku 2/2022. Jedná sa o cenníky a kalkulácie z predmetného obdobia. Menšie kalkulačné rozdiely oproti znaleckému posudku 2/2022 Ing. Miroslava Šefčíka sú spôsobené širším záberom posudzovaných kalkulácií u viacerých výrobcov a predajcov v danom čase a lokalite (odpoveď 3c).

4. Súd prvej inštancie ako primárnu otázku považoval za nutné ustáliť typ právneho vzťahu, resp. druh zmluvy, ktorá bola medzi stranami uzatvorená. Uvedené bolo sporné, keď strana žalobcu tvrdila, že bola uzatvorená zmluva na zákazku vecí v zmysle § 644 a nasl. OZ, strana žalovaného tvrdila, že išlo o kúpnu zmluvu v zmysle § 588 a nasl. OZ. Uvedené bolo súdom ustálené z vykonaného dokazovania, predovšetkým z mailovej komunikácie medzi stranami sporu, z ktorej je zrejmé, že žalovaný montáž ako aj dopravu uvedenej kuchynskej linky zabezpečoval (vrátane rozloženia kuchynskej linky- tzn. zasadenia jej jednotlivých komponentov, ako aj spotrebičov do priestoru, a to realizáciou projektu vizualizácie). Argumentácia žalovaného, že išlo len o operatívnu komunikáciu je tak vysoko nepresvedčivá. Ide konkrétne o maily medzi stranami sporu, kde p. E. - zamestnankyňa žalovaného riešila konkrétne technické schémy pre zabudovanie spotrebičov, napr. menila typ umývačky, vrátane zakresľovania usporiadania skriniek, v maili uvádzala: "... na cenu montáže a dovozu čakám, to by som ešte zaslala ihneď, ako mi montážnik stanoví cenu (mail z 13.11.2018, 17:48) , "...čo sa týka dopravenia a montáže, budem volať v piatok, aby sme si upresnili..." (mail z 26.02.2019, 17:43), "...montážnikov máme nasledujúci týždeň na montáži v Trnave, tak ich samozrejme pošlem..."(mail z 27.11.2020, 12:06 PM), "...dvierka som spomínala montážnikom- majú sa na to pozrieť..."(mail z 07.10.2020, 11:36 AM), "...po vašej kuchyni sme montovali mnoho kuchýň od tohto výrobcu..." (mail z 04.03.2021, 4:15 PM), "...montovali sme od tohto výrobcu mnoho kuchýň..." opätovne mail z 2.8.2021, 3:21 PM. Práve z uvedenej mailovej komunikácie je zrejmé, že vôľa strán smerovala aj k zabezpečeniu montáže a dodávky, z uvedeného dôvodu súd nepovažoval za potrebné vypočúvať v konaní ani pána zabezpečujúceho priamo montáž p. B.), ani samotnú pani E., keď mailová komunikácia jasne preukázala, že zamestnanec žalovaného zabezpečoval tak montáž, ako aj dopravu kuchynskej linky. Okrem uvedenej mailovej komunikácie preukazujúcej obsah záväzku medzi stranami sporu, súd posudzoval aj záväznú objednávku tovaru zo dňa 14.11.2018, ktorej súčasťou bol aj samotný projekt vizualizácie kuchynskej linky, na základe čoho bola vystavená následná faktúra. V samotnej objednávke, ako aj vo faktúrach je v popise ako predmet záväzku kuchynská linka LIMHA GLOSSY označená ako jeden celok, pričom súhrn jednotlivých skriniek bol špecifikovaný v záväznej objednávke v popise naprojektovaných komponentov. Fakturovaná bola teda kuchynská linka ako vyhotovené dielo, vrátane jej vybavenia a pracovnej dosky. V texte objednávky (rub str. 6 spisu) ohľadne časti „Montáž“ je uvedené: „Cenu dopravy, vykládky a montáže stanovuje dopravca a montážnik na základe prevedených úkonov. Táto suma sa vypláca priamo montážnikom, prípadne dopravcovi po jej prevedení, klient je povinný zabezpečiť prístup k stavbe a parkovanie, aby nebol problém s vykládkou a montážou, je povinný zabezpečiť, aby na mieste montáže bolo dostatočné osvetlenie a elektrický prúd, taktiež musí byť izbová teplota minimálne 18 stupňov. V prípade záujmu bude predbežná cena dopravy a montáže stanovená vopred“. Z uvedeného je rovnako zrejmé, že žalovaný zabezpečoval aj montáž a dopravu, ak mal upravené podmienky realizácie montáže, ak by tvrdil opak, nie je dôvod na to,

aby upravoval podmienky montáže a dopravy, ktoré by sám nezabezpečoval. Uvedené ustanovenia predstavujú iba detailnejšiu úpravu toho, kto a komu má cenu za montáž a dovoz uhradiť, vonkoncom nepreukazujú, že montáž, prípadne dopravu žalovaný nezabezpečoval a nie je súčasťou zmluvných povinností žalovaného. Napokon aj webová stránka žalovaného: C.: F..F., v časti „o nás“, uvádza, že žalovaný okrem kompletného riešenia kuchýň...zameranie interiéru..., ponúka kompletný servis v rámci odbornej montáže, dopravy a vynášky. Tvrdenia žalovaného, že nikdy montáž nevykonávajú, vyznievajú potom klamlivo a účelovo s tým, čím sa prezentuje na stránke, kde reklamuje svoju činnosť. Napokon, takáto služba pri zakúpení kuchynských liniek je pre bežného spotrebiteľa v dnešnej dobe považovaná aj za samozrejmosť. Na základe uvedeného súd obsah zmluvy medzi stranami sporu vyhodnotil ako zmluvu o dielo, resp. zmluvu o zhotovení veci na zákazku v zmysle § 644 OZ, ktorej súčasťou bola aj montáž a doprava diela - kuchynskej linky naprojektovanej žalovaným. Na uvedenom nič nemení ani tá skutočnosť, že časť diela môže byť vyhotovená aj prostredníctvom subdodávateľa, ktorý cenu za uvedenú časť diela mohol vyfaktúrovať osobitne, prípadne uvedená časť diela mohla byť uhradená aj v rámci celkovej ceny faktúrovanej žalovaným, spôsob platby za samotnú montáž, či dopravu je pre posúdenie zmluvy uzatvorenej medzi stranami irelevantná. Rovnako bez právnej relevancie je aj argument žalovaného, že žalobca v dodacom liste podpísal prevzatie tovaru, keď súčasťou vykonania diela bola aj jeho montáž a doprava. Taktiež argumentácia, že medzi stranami nebolo dohodnutých množstvo podmienok, nič na uvedenom nemení, súdom ustálený zmluvný typ nevyžaduje ako podmienku platnosti písomnú formu, je tak pravdepodobné, že ostatné zmluvné podmienky boli dojednané ústne. Podstatné náležitosti zmluvy, ako je predmet a cena diela, jednoznačne vyplývali z písomnej objednávky zo dňa 14.11.2018. Predmetný právny vzťah medzi stranami sporu tak bolo potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko je založený spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania. Súd zmluvu medzi žalobcom a žalovaným podľa obsahu práv a povinností posúdil ako zmluvu o zhotovení veci na zákazku podľa § 644 OZ, keďže k zameraniu, vyhotoveniu, dodaniu a namontovaniu diela-kuchynskej linky došlo na základe objednávky a špecifických požiadaviek žalobcu, keď samotná kuchynská linka musela byť pri ich jej konečnom vyhotovení - zameranie, poskladanie jej komponentov vrátane spotrebičov, vsadená do konkrétneho priestoru, a teda prispôbena rozmerom domu, resp. kuchyne v rodinnom dome žalobcu. (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/54/2018 a rozsudok NS SR sp. zn.: 3Cdo/75/2009) Ak teda strany sporu uzatvorili v zmysle § 644 OZ zmluvu o zhotovení veci na zákazku, vzájomné nároky zo zodpovednosti z väd vecí pri prevzatí ako aj počas trvania záručnej doby sa riadia § 645 OZ v závislosti, či ide o vadu odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú. Reklamácia predstavuje jednostranný právny úkon objednávateľa adresovaný zhotoviteľovi, ktorým vytyka určité vady dodanej veci, pričom na základe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady, teda jednostranného právneho úkonu objednávateľa adresovaného zhotoviteľovi, ktorým objednávateľ dáva na vedomie, aké právo v súvislosti s reklamovanou vadou zvolil, vzniká zhotoviteľovi v rámci zodpovednostného vzťahu konkrétna povinnosť zodpovedajúca uplatnenému právu. K reklamácií a k uplatneniu práva zo zodpovednosti za vady dochádza väčšinou zároveň. Objednávateľ sa v tejto súvislosti môže domáhať bezplatného odstránenia vady, a to v lehote dohodnutej so zhotoviteľom a u vady neodstrániteľnej alebo u vady, ktorá nebola odstránená v dohodnutej lehote, alebo pri opätovnom vyskytnutí vady, v situácii, že vady bránia riadnemu užívaniu veci, môže sa domáhať zrušenia zmluvy alebo primeranej zľavy z ceny diela, pričom právo voľby je na objednávateľovi. Charakter reklamovanej vady bol v konaní sporným, resp. sa stal sporným v priebehu konania. Z posledných dvoch znaleckých posudkov (ZP č.2 a ZP č.3), ktoré boli vyhotovené súdom, vyplynulo, že primárnym dôvodom vady zažltnutia kuchynskej linky bol nesprávny postup pri jej čistení pri montáži čističom Hraniclean. Podľa názoru súdu vplyv slnečného žiarenia, a teda extrémne pôsobenie tepla a slnka ako dôvod zažltnutia nebol zo znaleckých posudkov preukázaný s istotou, navyše z dokazovania vyplynulo, že žalobca v čase montáže v kuchyni už mal zabudované tienenie - rolety (viď faktúra za tieniacu techniku s dátumom plnenia 08.01.2019 (č.l. 170 spisu), pričom montáž sa vykonávala v marci 2019. Uvedené preukazuje aj fotodokumentácia kuchyne po montáži roliet (čl. 171 spisu), z ktorej je zrejmé, že ide o stav pred montážou linky, keď kuchyňa nemá namontovanú kuchynskú linku, avšak tienenie sa tam už nachádza. Žalobca navyše uvádzal, že za účelom regulácie teploty je v miestnosti osadená aj stropná klimatizácia, dom má nad oknami predsadenú strechu zabraňujúcu priamemu žiareniu do interiéru a okná sú vybavené špeciálnymi trojsklami, ktoré skutočnosti neboli v konaní sporné. Nebolo preukázané ani tvrdenie žalovaného, že by žalobca bol pred montážou kuchynskej linky upozornený na nutnosť namontovania UV fólií, ani na to, že materiál kuchynskej linky negarantuje stabilitu farieb. Súd tak vyhodnotil, že dôvodom zažltnutia bol

primárne nesprávny postup pri montáži zapríčinený použitím nevhodného čistidla. Ak teda súd ustálil, že strany uzatvorili zmluvu o zhotovení veci na zákazku, ktorej súčasťou bola aj montáž, z uvedeného je potom zrejmé, že žalovaný je zodpovedný aj za vadu, ktorá vznikla pri montáži. Súd dáva do pozornosti, že na uvedenom nič nemení ani nepreukázaná skutočnosť, že montážnik konal na pokyn žalobcu, nakoľko jeho zodpovednosť vyplýva z § 645 ods.2 OZ, pokiaľ na nevhodnosť pokynov neupozornil, čo však v konaní nikto ani netvrdil. Aj prípadné nevhodné pokyny žalobcu by zhotoviteľa zodpovednosti za uvedené vady nezbavili.

5. Ďalšou spornou otázkou, ktorou sa zaoberal súd prvej inštancie, bol charakter vady a následne nároky plynúce voči osobe za vadu zodpovednej. Podľa § 648 ods. 1 OZ, ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, je objednávateľ oprávnený požadovať bezplatné odstránenie vady, pričom zhotoviteľ je povinný odstrániť vadu bez zbytočného odkladu. Zákon nedefinuje pojem bez zbytočného odkladu určením časového obdobia napr. počtom dní, ale je potrebné tento pojem vykladať s prihliadnutím na charakter a množstvo väd, ako aj čas na ich odstránenie a objektívnu možnosť uskutočniť povinnosť - odstrániť vady. Podstatné je, aby zhotoviteľ stavby začal s odstraňovaním väd. V konaní žalovaný nepreukázal, že by vytknuté vady po ich reklamácií odstránil, resp. že by s odstraňovaním väd vôbec začal. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaný vady bez zbytočného odkladu neodstránil. Neučinil tak ani po vykonanom dokazovaní, kedy charakter vady ako odstrániteľnej vyplynul zo znaleckých posudkov č. 2 a 3. Charakter vady zažltnutia bol zodpovedaný v posudku č. 2 a 3, a to zhodne, že ide o vadu odstrániteľnú. Ak teda súd vychádza zo záveru, že vada kuchynskej linky spočívajúca v zažltnutí, je odstrániteľná, do úvahy pripadá primárne povinnosť žalovaného ako dodávateľa uvedenú vadu odstrániť, a to v zmysle § 648 ods.1 OZ. Možné spôsoby odstránenia uvedenej vady boli konštatované aj v predmetných dvoch znaleckých posudkoch, pričom 2 varianty spôsobu odstránenia boli finančne pomerne nízko nákladné, išlo o opravy, ktoré predstavovali účelne vynaložené náklady na opravu v sume cca 150-165,- eur pri oprave podľa variantu č.1, alebo v sume 260-270,- Eur pri oprave podľa variantu č.2. Žalovaný uvedené náklady síce rozporoval, avšak žiadne iné dôkazy na ich preukázanie nenavrhol, súd z ich ustálenia znalcami preto vychádzal. Tretí variant opravy výmenou celých dielov kuchynskej linky- montáž a demontáž nových korpusov, predstavoval finančne najnáročnejší variant (výška nákladov v sume cca 5.570,- Eur), vysoko prevyšujúci náklady podľa variantov opravy č. 1 a 2. Ak teda je ustálené z vykonaného dokazovania, že vada kuchynskej linky spočívajúca v zažltnutí je odstrániteľná pomerne jednoduchým spôsobom (2 spôsobmi) ohľadne ich finančnej náročnosti, bolo tak povinnosťou žalovaného tieto primárne odstrániť. Ak však v čase riešenia reklamácie strany sporu zhodne ustálili (čo vyplýva z ich mailovej komunikácie), že ide o vadu neodstrániteľnú, pričom sa zhodli ju vyriešiť zľavou z ceny vadného diela, súd akceptujúc zmluvnú voľnosť strán sporu pri riešení ich vzájomných nárokov, má za to, že bolo ich autonómny rozhodnutím sa na takomto spôsobe vybavenia reklamácie zhodnúť a nájsť kompromis aj v otázke výšky poskytnutej zľavy. Napokon aj s poukazom na ustanovenie § 648 ods. 2 OZ, ako aj na ustálenú súdnu prax platí, že ak nedôjde k odstráneniu väd bez zbytočného odkladu, považujú sa vady za neodstrániteľné a objednávateľ má právo uplatniť si nárok na primeranú zľavu z ceny diela. Na dodanom diele žalobca reklamoval vadu v záručnej dobe žalovanému ako dodávateľovi. Keďže žalovaný nezabezpečil odstránenie vady diela bez zbytočného odkladu, považuje sa vada na účely zodpovednosti dodávateľa za vadu neodstrániteľnú, v dôsledku čoho žalobcovi prináleží nárok na postup podľa § 648 OZ, a teda nárok na primeranú zľavu z ceny diela. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na už poskytnutú časť zľavy, považoval súd nárok žalobcu na poskytnutie zľavy tak za dôvodný, a nutným tak bolo zaoberať sa otázkou primeranosti poskytnutej výšky zľavy.

6. Súd prvej inštancie dal do pozornosti, že zľava z ceny diela sa v občianskoprávných vzťahoch určuje primeraným odhadom, preto hlavným hľadiskom pre určenie primeranej zľavy z vadne vykonaného diela nie je rozdiel čiastok predstavujúcich hodnotu diela bez väd a hodnotu vadne vykonaného diela (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/2172/2017-1339 zo dňa 27.06.2018). Rozsah zníženia ceny musí byť vždy posudzovaný s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam daného prípadu. Výška zľavy potom závisí predovšetkým od povahy a rozsahu väd vzhľadom k cene, ďalej na znížení funkčných vlastností veci a jej estetickú hodnotu, na ďalšej upotrebitelnosti, cene nutných opráv a pod., výška zľavy by nemala vyjadrovať len zníženie výmennej hodnoty veci a pri jej určení je treba prihliadnuť k tomu, ako sa vytknutá vada prejavila pri užívaní veci, či a ako toto užívanie komplikuje či obmedzuje a či znižuje jej životnosť.“ (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/2172/2017-1339). z účelu v danom spore vyhotoveného diela - kuchynskej linky, ktorého primárnou funkciou je nesporne funkcia odkladania kuchynského náradia a príprava jedál, nezanedbateľnou úlohou kuchynskej linky je však aj jej estetická funkcia, obzvlášť pri kuchynskej linke od luxusných talianskych výrobcov s adekvátne

nadštandardnou cenou. Súd má za to, že zľava zodpovedajúca výške 10 % z celkovej ceny kuchynskej linky sa javí ako primeraná, a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, že náklady na opravu vytýkanej vady predstavovali pri variante č.2 sumu cca 260,- Eur (ide o finančne nákladnejší variant opravy), pričom súd vychádzal z odborného odhadu znalca Ing. Šefčíka, ktorý vzniknutú škodu zažltnutím určil v úrovni 10 % z celkovej hodnoty kuchynskej linky. Za týchto skutkových okolností mal súd za to, že výšku stanovenej zľavy ustálil v opodstatnenej výške, ktorá napokon stále prevyšuje náklady potrebné na odstránenie uvedenej vady podľa variantov 1 a 2 stanovených v znaleckých posudkoch. Pri vyčíslení zľavy súd vychádzal z celkovej sumy kuchynskej linky, pričom súd vzal do úvahy cenu linky 21.328,58 eur vrátane servo drive 885,- eur, teda výslednú sumu 22.213,58 eur, nakoľko servo drive (výsuvný systém) je jednoznačne súčasťou kuchynskej linky ako diela. Ak teda celková suma kuchynskej linky bola 22.213,58 eur, 10 % z uvedenej sumy je 2.221,36 eur. Ak žalovaný už zaplatil žalobcovi zľavu vo výške 1.969,42 eur, zbytok neuhradenej zľavy predstavuje rozdiel vo výške 251,94 eur (2.221,36 - 1.969,42), ktorý žalobcovi prináleží. Na základe uvedeného súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie doplatku z poskytnutej zľavy v sume 251,94 eur, vo zvyšnej časti (3.600,14 - 251,94) uplatnený nárok (v sume 3.348,20 eur) súd zamietol (výrok II. Vychádzajúc z účelu v danom spore vyhotoveného diela - kuchynskej linky, ktorého primárnou funkciou je nesporne funkcia odkladania kuchynského náradia a príprava jedál, nezanedbateľnou úlohou kuchynskej linky je však aj jej estetická funkcia, obzvlášť pri kuchynskej linke od luxusných talianskych výrobcov s adekvátne nadštandardnou cenou. Súd má za to, že zľava zodpovedajúca výške 10 % z celkovej ceny kuchynskej linky sa javí ako primeraná, a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, že náklady na opravu vytýkanej vady predstavovali pri variante č.2 sumu cca 260,- Eur (ide o finančne nákladnejší variant opravy), pričom súd vychádzal z odborného odhadu znalca Ing. Šefčíka, ktorý vzniknutú škodu zažltnutím určil v úrovni 10 % z celkovej hodnoty kuchynskej linky. Za týchto skutkových okolností mal súd za to, že výšku stanovenej zľavy ustálil v opodstatnenej výške, ktorá napokon stále prevyšuje náklady potrebné na odstránenie uvedenej vady podľa variantov 1 a 2 stanovených v znaleckých posudkoch. Pri vyčíslení zľavy súd vychádzal z celkovej sumy kuchynskej linky, pričom súd vzal do úvahy cenu linky 21.328,58 eur vrátane servo drive 885,- eur, teda výslednú sumu 22.213,58 eur, nakoľko servo drive (výsuvný systém) je jednoznačne súčasťou kuchynskej linky ako diela. Ak teda celková suma kuchynskej linky bola 22.213,58 eur, 10 % z uvedenej sumy je 2.221,36 eur. Ak žalovaný už zaplatil žalobcovi zľavu vo výške 1.969,42 eur, zbytok neuhradenej zľavy predstavuje rozdiel vo výške 251,94 eur (2.221,36 - 1.969,42), ktorý žalobcovi prináleží. Na základe uvedeného súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie doplatku z poskytnutej zľavy v sume 251,94 eur, vo zvyšnej časti (3.600,14 - 251,94) uplatnený nárok (v sume 3.348,20 eur) súd zamietol (výrok II. rozsudku). Súd zamietol protinávrh žalovaného na vrátenie sumy vo výške 1.969,42 eur, nakoľko tento je potom nedôvodný, keďže súd ustálil, že nárok žalobcu na zaplatenie zľavy z ceny tovaru bol daný, pričom spornou bola iba jeho výška. Ak teda žalovaný uhradil titulom poskytnutej zľavy z ceny diela sumu 1.969,42 eur, pričom súd výšku primeranej zľavy ustálil na sume 2.221,36 eur, nárok požadujúci žalovaný titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia je tak nedôvodný, súd ho preto vo výroku III. rozsudku zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Nakoľko žalobca mal v časti svojho nároku úspech len nepatrný (z celkovo uplatňovanej sumy 3.600,14,- eur bol úspešný len v časti 251,94 eur, ktorá predstavuje úspech len necelých 7 %), žalovaný v časti protinávru mal vo veci plný neúspech, súd nepriznal ani jednej zo strán konania nárok na náhradu trov konania.

7. Voči výroku II. a IV. rozsudku podal odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie. Odvolanie odôvodnil tým, že sa plne stotožňuje s právnym posúdením súdu ohľadne typu právneho vzťahu, resp. druhu zmluvy, ktorá bola medzi stranami uzatvorená, charakteru reklamovanej vady, existencie zodpovednosti žalovaného za vadu, ktorá vznikla pri montáži kuchynskej linky, určenia následných nárokov plynúcich žalobcovi voči osobe zodpovednej za vadu a toho, že strany sa v čase reklamácie zhodli na vybavení reklamácie formou poskytnutia zľavy, čo súd akceptoval ako ich autonómne rozhodnutie. Súd prvej inštancie však v bode 36 Rozsudku zo skutkového deja a z vykonaného znaleckého dokazovania, ktoré ustálilo charakter vady ako odstrániteľnej, zhodnotil, že primárne žalobcovi patril nárok na odstránenie vady, avšak zo spisu je zrejmé, že žalovaný vadu neodstránil a strany sporu sa v čase riešenia reklamácie zhodli na vybavení reklamácie formou poskytnutia zľavy (žalobca netrval na oprave kuchynskej linky), na výške ktorej však k zhode medzi stranami sporu nedošlo. So záverom súdu, že na výške zľavy z ceny kuchynskej linky žalobcu sa strany nedohodli však nesúhlasí, keďže tento nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, t. j. je daný odvolací dôvod, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa názoru žalobcu sa strany pomerne jasne v rámci svojej

listinnej komunikácie zhodli na tom, že za primeranú zľavu z ceny kuchynskej linky žalobcu budú považovať cenu určenú výrobcom za nové korpusy, pričom k dohode medzi stranami nedošlo len v tom smere, aká konkrétna suma to má byť, t. j. strany sa dohodli na základe zľavy a nedohodli sa len na matematickom výpočte tejto sumy. Poukázal na Oznamenie o spôsobe vybavenia reklamácie č. 01_2021 zo dňa 08.09.2021, e-mail žalovaného z 02.08.2021, v ktorom p. E., súčasná spoločníčka a konateľka žalovaného, vyčísluje hodnotu vadných korpusov na výmenu v sume 3.941,- eur a sumu 1.000,- eur ustálila ako ďalšie náklady na dopravu a montáž výmeny korpusov a žalobcom uvedený výpočet výšky primeranej zľavy z ceny uvedený v žalobe potvrdený aj znalcom Ing. Miroslavom Šefčíkom, PhD. v následne vyhotovenom znaleckom posudku č. 2/2022. Zastáva preto názor, že strany sporu sa zhodli na tom, čo má predstavovať primeranú zľavu z ceny diela určenej z dôvodu konkrétne zistenej vady zažltnutia korpusov, a preto súd mal z tejto žalobcom preukázanej skutkovej okolnosti pri svojom rozhodnutí aj vychádzať. Za danej situácie preto súd nesprávne určil, že primeraná výška zľavy z ceny diela podľa § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka je len vo výške 2.221,36 eur, keď vychádzal výlučne z odborného odhadu znalca Ing. Miroslava Šefčíka, PhD., ktorý výšku zľavy stanovil na 10 % z celkovej hodnoty kuchynskej linky (bod 39 Rozsudku). Súd pritom v bode 38 sám uviedol, že rozsah zníženia ceny musí byť vždy posudzovaný ku konkrétnym okolnostiam daného prípadu, pričom povinnosť súdu spravovať sa výlučne primeraným odhadom znalca (a nie konkrétnou dohodou strán) z ust. § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka nijak nevyplýva. Súd pritom štandardne v závislosti od okolností prípadu vychádzajú pri určení primeranej zľavy z ceny aj z vyčíslených nákladov na odstránenie väd určených cenovou ponukou alebo odborným vyjadrením tretej osoby (v tejto súvislosti poukazujeme napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 11Co/49/2020, rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 7Csp/121/2012, rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 17.02.2014, sp. zn. 17C/194/2013). Súd zároveň vo svojom Rozsudku nijak nešpecifikoval, prečo pri určení výšky primeranej zľavy ignoroval možnosť jej určenia vo výške nákladov na výmenu vadných korpusov v sume 5.569,59 eur (riešenie podľa odpovede 2 písm. c) bod c) ZP č. 2), keďže vada bola vo svojej podstate odstrániteľná a stala sa subjektívne neodstrániteľnou až tým, že žalovaný odmietol vady odstrániť na svoje náklady, hoci bol na ich odstránenie žalobcom v konaní vyzvaný po preukázaní odstrániteľnosti vady. Nemôže byť preto na škodu žalobcu, aby sám doplácal na pasivitu žalovaného v prípade, ak si dodatočne cestou tretej osoby bude chcieť kuchynskú linku opraviť výmenou poškodených korpusov, keďže opravu poškodených korpusov olúpaním nedemontovaných dielov bez montáže korpusov a po malej demontáži dvierok na mieste a ich výmenou nalepením (s rizikom poškodenia samotných korpusov) v nákladoch cca 150,- eur (riešenie podľa odpovede 2 písm. c) bod a) ZP č. 2) alebo opravu rozobratím celej linky a odmontovaním dvierok a následným odstránením – olúpaním plastových bielych líšt a nalepením nových, v nákladoch cca 260,- eur (riešenie podľa odpovede 2 písm. c) bod b) ZP č. 2) mu tretie osoby ani nenavrhnú. Dovoľujeme si poukázať aj na cenové ponuky za nové korpusy predložené žalobcom do konania, ktoré už v roku 2021 presahovali cenu určenú znalcom Ing. Miroslavom Šefčíkom, PhD. za výmenu vadných korpusov a je možné predkladať, že nárast inflácie za roky 2021 a 2022 túto odhadovanú cenu len zvýši. Poukázal na stanovisko NS ČR sp. zn. Cpj 39/88. Má preto za to, že súd prvej inštancie správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval na zistený skutkový stav veci, t. j. je daný odvolací dôvod, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ohľadne nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že bol úspešný len v časti svojho nároku (z celkovo uplatňovanej sumy 3.600,14 eur bol žalobca úspešný len v časti 251,94 eur), čo predstavuje len nepatrný úspech žalobcu vo veci. S týmto záverom žalobca nesúhlasí a zastáva názor, prvostupňový súd nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu strán vo veci samej a vo vzťahu k trovám konania nesprávne právne posúdil vec. Vychádzal z toho, že hoci CSP nemá ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého mohol súd úspešnej strane priznať plnú náhradu trov konania, ak mala neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (pričom v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočítala z výšky súdom priznaného plnenia), ustálená súdna prax dospela k záveru, že aj v konaniach vedených za účinnosti CSP je potrebné v určitých prípadoch korigovať striktnosť § 255 ods. 1 CSP. Ustálená súdna prax preto dospela k záveru, že aj napriek doslovnému zneniu ust. § 255 ods. 1 CSP je potrebné zásadu úspechu podľa § 255 CSP v konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, uplatniť takým spôsobom, že ak bola strana sporu úspešná čo do základu uplatneného nároku, je ju potrebné považovať za plne procesne úspešnú. V týchto prípadoch preto nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného

nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Žiadal priznať žalobcovi náhradu trov konania 100%.

8. Voči výroku I., III. a IV. rozsudku podal odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a vyhovie protinávrhu žalovaného. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená zmluva o dielo, resp. zmluva o zhotovení veci na zákazku v zmysle § 644 Občianskeho zákonníka, pričom Žalovaný ako zhotoviteľ diela a dodávateľ montážnych prác nesie zodpovednosť za zažltnutie niektorých častí kuchynskej linky. Žalovaný nemal voči žalobcovi nikdy záväzok vykonávať akúkoľvek činnosť smerujúcu k zhotoveniu kuchynskej linky. Od počiatku vzťahu bolo medzi stranami dohodnuté iba dodanie jej častí, pričom montáž mala byť zabezpečovaná treťou osobou podľa výberu žalobcu. Medzi žalobcom a žalovaným existuje písomná objednávka, pričom žiadna časť tejto objednávky neobsahuje záväzok na vykonanie prác potrebných k montáži. Žalobca v konaní nijak nepreukázal, že by sa mu žalovaný zaviazal dodať montáž kuchynskej linky. Upozorňuje pritom, že takýto záväzok na dodanie montáže by musel byť s ohľadom písomnú objednávku tiež písomný. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, keďže žalovaný sa nikdy nezaviazal vykonať montážne práce potrebné k zhotoveniu veci, a preto medzi žalobcom a žalovaným nemohla vzniknúť zmluva o zhotovení veci podľa § 644 OZ. S ohľadom na nesprávny záver o zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným súd dospel k nesprávnemu záveru aj vo vzťahu k zodpovednosti za vady montážnych prác. Nakoľko žalovaný tieto montážne práce nedodával, tak nemohol zodpovedať za vady týchto prác. Nesprávny záver súdu o zmluvnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a zodpovednosti žalovaného za vady montážnych prác vychádza aj z nevykonania dôkazov navrhnutých žalovaným počas konania a s tým súvisiacim nesprávnym procesným postupom, ktorým sa žalovanému uprel jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný navrhoval aby bol v konaní vypočutý p. B., ktorý vykonával pre žalobcu montáž kuchynskej linky, a ktorému žalobca za tieto činnosti zaplatil. Okrem toho bol žalovaným navrhnutý aj výsluch konateľa žalovaného, ktorý mohol objasniť niektoré otázky súdu týkajúce sa vzťahu strán. Súd odmietol vykonať výsluch p. B., napriek skutočnosti, že aj zo znaleckého dokazovania vyplývalo, že ide o osobu, ktorá sa mala priamo podieľať na vzniku vady, a napriek upozorneniam žalovaného na existujúci zmluvný vzťah na dodanie montáže medzi p. B. a žalobcom. Súd prvej inštancie tiež nebol ochotný vykonať výsluch konateľa žalovaného, aj keď tento mohol prispieť k objasneniu vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Pre vylúčenie pochybností si dovoľujeme uviesť, že tento výsluch bol možný iba za prítomnosti tlmočníka, o čom bol súd na pojednávaní upovedomený. Konateľ žalovaného síce poskytol niektoré svoje vyjadrenia v písomných podaniach, avšak v priebehu pojednávania boli riešené aj také skutkové okolnosti, ktoré v písomných podaniach spomínané neboli a pri výsluchu konateľa mohli byť objasnené. Vo vzťahu k p. B. žalovaný súd opakovane upozornil, že žalobca platil za dodanie prác priamo p. B., ktorý nie je subdodávateľom a ani zamestnancom žalovaného. Toto žalobca v konaní dokonca ani nepopieral a išlo o nesporné tvrdenie. Nevykonanie výsluchu p. B. a konateľa žalovaného považuje za podstatnú vadu konania, keďže po ich vykonaní by bolo zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená kúpna zmluva a žalovaný nenesie žiadnu zodpovednosť za vady montážnych prác dodaných p. B.. Zároveň nevykonaním výsluchu konateľa žalovaného došlo k porušeniu jeho procesných práv, keďže nemal príležitosť ústne sa vyjadriť k podanej žalobe vo svojom rodnom jazyku, čo považujeme za porušenie práva na spravodlivý proces. V bode 23 odôvodnenia rozsudku odkazuje súd na e-mailovú komunikáciu týkajúcu sa montáže, pričom tvrdí že ide o dôkaz svedčiaci o uzatvorení zmluvy o zhotovení veci na zákazku medzi žalobcom a žalovaným a dôkaz o zodpovednosti žalovaného za vady montáže. Tento záver je nesprávny, skutočnosť že dodávateľ dielov kuchynskej linky komunikuje s montážnikom zvoleným a zaplateným žalobcom aby si objasnili podmienky dodania nie je dôkazom o vzniku záväzku na zhotovenie veci na strane žalovaného. Žalovaný komunikoval s p. B. aby uľahčil žalobcovi proces spojený s montážou veci, keďže ide o bežný postup v prípadoch kedy sú diely kuchynskej linky odovzdávané aj montážnikovi kupujúceho, ktorý ich na miesto zhotovenia dopraví až v čase kedy bude vykonávaná montáž. Súd v bode 24 odôvodnenia rozsudku tiež nesprávne hodnotí informácie na strane 6 objednávky, ktoré považuje za dohodu o spôsobe platby. Toto nie je pravda, keďže p. B. nepreberal platbu za montáž v mene žalovaného, ale sám vystavoval doklad o úhrade a platba išla v jeho prospech. Súd si vykonštruoval schému vzťahu medzi žalovaným a p. B., ktorá nemá oporu v žiadnom dôkaze a ignoruje vyjadrenia žalovaného ohľadom skutočnosti, že p. B. mal sám záväzok dodať montážne práce žalobcovi. Odmietla aj tvrdenie súdu o tom, že odkaz na internetovej stránke žalovaného o povahe jeho činnosti svedčí o záväzku na dodanie montáže. Žalovaný nikdy neodkazoval na tieto informácie pri komunikácii so žalobcom a ani žalobca sa na tieto informácie

nikdy neodvolával. Odkazovanie na neadresnú marketingovú komunikáciu pri dokazovaní o konkrétnom zmluvnom vzťahu je absolútne neprijateľný, a to najmä keď neexistuje dôkaz o spojení tejto komunikácie s rokovaniami strán pri uzatváraní zmluvy. Za nesprávne považujeme aj hodnotenie súdu týkajúce sa vypracovania projektu vizualizácie kuchynskej linky. Táto vizualizácia sa robí pred samotným zadaním objednávky na tovar. Ide o úplne samostatný zmluvný vzťah, kde žalobcovi bola dodaná vizualizácia na základe požiadaviek, ktoré prezentoval. Súd dospel pri hodnotení primeranosti zľavy z kúpnej ceny k záveru, že žalobca má právo na zľavu z kúpnej ceny v rozsahu 10% z celkovej ceny veci. Uvedené súd bližšie zdôvodňuje v bode 38 až 40 odôvodnenia Rozsudku. Predmetný záver súdu sa opiera o nesprávne právne posúdenie otázky primeranosti zľavy a nesprávne skutkové závery vyvedené z vykonaných dôkazov, predovšetkým znaleckých posudkov vo veci. Nie je žiaden rozumný dôvod aby súd priznal žalobcovi nárok na zľavu v rozsahu desaťnásobne prevyšujúcom znalcom zistené náklady na odstránenie vytknutej vady. Súd v bode 39 odôvodnenia Rozsudku súd argumentuje funkčnými a estetickými vlastnosťami kuchynskej linky a údajnou škodou zistenou znalcom. Toto hodnotenie rozhodne nie je možné považovať za správne, keď je jeho výsledkom priznanie náhrady (vo forme zľavy) vo výške 100% údajnej výšky škody. Žalobca pritom môže časť zľavy jednoducho použiť na odstránenie vady a zvyšok prostriedkov predstavuje jeho obohatenie sa. Súd tento aspekt veci vôbec nezohľadnil. Nemožno hovoriť o primeranosti zľavy, ktorá je výške umožňujúca vykonanie opravy niekoľkonásobne a ešte aj poskytujúcej finančnú rezervu. Súd zamietol vzájomnú žalobu žalovaného s odôvodnením uvedeným v bode 41 odôvodnenia rozsudku, pričom sa opiera hlavne o údajné právo žalobcu na poskytnutie primeranej zľavy. Žalobca sa bezpochyby bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného, keď prijal plnenie predstavujúce zľavu z ceny veci, na ktorú nemal právo. Žalobca nemal právo na poskytnutie zľavy žalovaným, keďže žalovaný nezodpovedá za vady montáže a výška zľavy určená súdom nie je primeraná. Súd v rozhodnutí o trovách úplne opomenul skutočnosť, že rozhodoval o žalobe podanej žalobcom, pričom keď úspech žalobcu predstavoval 7% zo žalovanej sumy, tak zvyšných 93% žalovanej sumy, ktoré neboli priznané predstavuje úspech žalovaného. Napriek výraznému úspechu žalovaného v obrane pred podanou žalobou súd nepriznal žalovanému žiadnu náhradu trov konania. Tento záver súdu nie je možné odôvodniť ani vzájomnou žalobou, keďže podanie vzájomnej žaloby, ktorá je v konaní zamietnutá nie je dôvodom pre nepriznanie trov, a to minimálne vo vzťahu k úkonom predchádzajúcim uplteniu vzájomnej žaloby.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca s tým, že žalovaný tvrdí, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nesprávnemu záveru o zmluvnom type uzavretom medzi stranami (zmluva o dielo resp. zmluva o zhotovení veci na zákazku podľa § 644 a nasl. Občianskeho zákonníka), a že z tohto dôvodu žalovaný za zistenú vadu kuchynskej linky nezodpovedá. V tejto súvislosti opäť poukazuje na jeho podrobné predchádzajúce písomné a ústne vyjadrenia k tejto otázke, ktoré sú opakovane súčasťou súdneho spisu konania, a preto ich ďalej nebude opakovať. Súd vychádzal z tvrdení a listinných dôkazov predložených oboma stranami do konania, ktorých pravdivosť žalovaný v konaní nikdy nenamietal. Zároveň súd zrozumiteľne vysvetlil, prečo návrh na výsluch konateľov žalovaného a montážnika p. B. v kontexte už vykonaného dokazovania na pojednávaní dňa 10.05.2023 zamietol. Podľa jeho názoru je pre právne posúdenie zmluvného vzťahu medzi stranami preto irelevantný aj prípadný výsluch konateľov žalovaného (ktorý je navyše podľa § 195 CSP hodnotený len ako výsluch strany a nariaďuje sa len vtedy, ak tvrdené skutočnosti v konaní nie je možné preukázať inak, čo nie je tento prípad) alebo výsluch montážnika p. B., ktorý zjavne spolupracuje so žalovaným. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o tom, že „komunikuje s montážnikom zvoleným a zaplateným Žalobcom aby si objasnili podmienky dodania“ (bod 34 Odvolania), a aby „uľahčil Žalobcovi proces spojený s montážou veci“ (bod 35 Odvolania) sú len absurdnou fabuláciou žalovaného a snahou o pretváranie skutočnosti tak, ako to v konaní tvrdí žalovaný. Podotýkame, že žalovaný v konaní nepreukázal, že by ho sám žalobca kedykoľvek v procese realizácie objednávky osobitne poveril, aby v jeho mene zabezpečoval komunikáciu s montážnikom p. B., ktorého si mal podľa tvrdení žalovaného žalobca sám vyhľadať a zazmluvniť. Žalobca ako bežný spotrebiteľ montážnika sám nezabezpečoval ani osobitne neobjednával, toto robil priamo žalovaný na základe vlastnej iniciatívy ako súčasť dohodnutého dodania a montáže kuchynskej linky (čo vyplýva najmä z e-mailovej komunikácie strán a preukazuje aj ponuka služieb na webovej stránke žalovaného). Preto zastáva názor, že v tejto časti súd správne právne posúdil vec, v súlade s princípom hospodárnosti konania vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a že neznemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, o to viac za situácie, že žalovaný bol na všetkých pojednávaniach riadne zastúpený splnomocneným advokátom konajúcim v jeho mene. Pokiaľ ide o otázku primeranosti zľavy z ceny diela, žalovaný opravu vady v reklamačnom

konaní nevykonan a ani následne po vykonanom znaleckom dokazovaní nemal záujem resp. odmietol vykonať. Vada sa tak stala neodstrániteľnou a v takom prípade má žalobca nárok na primeranú zľavu z ceny kuchynskej linky (ktorá však objektívne nie je vo výške 10%, ale je to suma neporovnateľne vyššia, čo dokazujú aj cenové ponuky tretích strán predložené do konania žalobcom - kde sa oprava kuchynskej linky žalobcovi nenavrhuje a po obhliadke na mieste samom sa priamo navrhuje len výmena poškodených korpusov za nové v sume minimálne 6.858,- eur pri cenách z roku 2021). Ďalej odmieta tvrdenia žalovaného o tom, že žalovaný má mať voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 93% za situácie, keď bol sám 100% neúspešný v podaní svojej vzájomnej žaloby. V tejto časti preto odkazuje na argumentáciu obsiahnutú v odvolaní žalobcu.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom aj žalovaným, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru ohľadom čiastočnej dôvodnosti nároku žalobcu na zľavu z ceny diela a nedôvodnosti vzájomnej žaloby.

12. Predmetom konania bol nárok žalobcu, ktorým si uplatnil zľavu z ceny diela - kuchynskej linky LIMHA GLOSSY v dôsledku jej vady, a to zažltnutia korpusov skriniek v miestach hrán korpusov. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, a to najmä znaleckým dokazovaním JHS, s.r.o., vyplynulo, že zažltnutie skriniek bolo spôsobené s pravdepodobnosťou blížiacou s k istote, chemickou reakciou materiálu lišty s neznámou nevhodnou látkou (po ďalšom znaleckom stotožnení čističom zn. Hraniclean). Z prílohy č. 7 znaleckého posudku č. 2/2022 Ing. Šefčíka (e-mail zo dňa 28.09.2022 p. B.) je zrejme, že p. B. uviedol, že na žiadosť žalobcu pri montáži použil uvedený čistiaci prostriedok. Žalovaný sa v konaní bránil tou skutočnosťou, že žalobcovi nedodal dielo – kuchynskú linku, ale len tovar, kuchynské skrinky. Kuchynskú linku pre žalobcu nezhotovoval, montáž dodaných kuchynských skriniek vykonávala tretia osoba, a to p. B.. Tvrdil, že táto osoba nie je subdodávateľom žalovaného, pričom žalovaný od žalobcu ani neobdržal platbu za montáž kuchynskej linky, žalobca mal podľa tvrdení žalovaného za uvedené zaplatiť priamo p. B.. Už vo vyjadrení k podanej žalobe navrhol výsluch p. B.. Žalobca odmietal tvrdenie žalovaného, že by si u neho neobjednal dodanie a montáž kuchynskej linky, tvrdil, že s montážnikmi komunikoval výlučne žalovaný, nikdy nebol upozornený na to, že by montáž mala vykonať tretia osoba a zaplatil žalovanému za celú kuchynskú linku. Odvolací súd sa oboznámil s vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie, pričom z Objednávky (č.l. 5 – 6) zistil, že sa v nej uvádza: „uvedená cena je vrátane zamerania, dopravy a montáže do: TRNAVA“, v ďalšom texte sa však uvádza: „Cenu dopravy, vykládky a montáže stanovuje dopravca a montážnik na základe prevedených úkonov. Táto suma sa vypláca priamo montážnikom prípadne dopravcovi po jej prevedení ...“. Uvedený text objednávky pôsobí pomerne rozporupne, nakoľko z neho nie je zrejme, či montáž kuchyne zabezpečuje žalovaný prostredníctvom ním poverených osôb, alebo tretia osoba – samostatný subjekt. Obdobne rozporupné boli aj tvrdenia strán konania. Predmetom žalovaným vystavených faktúr (č.l. 7 – 8) výslovne montáž a doprava linky nebola, avšak v predmete faktúr sa uvádza, že platba je za „kuchynskú linku“, čo vzbudzuje dojem jej kompletného vyhotovenia. Z obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie dospel k záverom, že zhotoviteľom diela – predmetnej kuchynskej linky – bol žalovaný, čo mal za preukázané najmä z komunikácie p. E. (zamestnankyne žalovaného) so žalobcom (bod 23. odôvodnenia). Súd prvej inštancie nepovažoval na potrebné vypočúvať p. B., keďže mailová komunikácia jasne preukázala, že zamestnanec žalovaného zabezpečoval montáž aj dopravu kuchynskej linky. Z pohľadu odvolacieho súdu však z uvedenej mailovej komunikácie nevyplýva tá skutočnosť, že by p. B. bol zamestnancom žalovaného, ani že by za samotnú montáž kuchynskej linky žalobca platil žalovanému. Závery súdu prvej inštancie sa v tomto smere javia odvolaciemu súdu ako zmätočné a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní.

13. Medzi odvolacie dôvody (§ 365 CSP) patria aj námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach prvoinštančného súdu. Tie sa môžu prejavíť v nevykonaní navrhnutých dôkazov. Ak súd prvej inštancie nevykoná navrhnuté dôkazy, v odôvodnení rozsudku uvedie, prečo tak neučinil (§ 220 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie výsluch svedka p. B. nevykonal, pričom nevykonanie dôkazu odôvodnil len s poukazom na vyššie uvedenú mailovú komunikáciu (bod 23. odôvodnenia rozsudku). Z pohľadu odvolacieho súdu je však pre posúdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie esenciálne posúdiť otázku zodpovednosti subjektu za vady kuchynskej linky. V konaní boli rozporuplné nielen tvrdenia strán konania, ale aj obsah v konaní podstatných listinných dôkazov (objednávka a faktúry). Vzhľadom k tomu, že k vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že nevhodné čistiadlo, ktoré zapríčinilo vadu – zažltnutie korpusov kuchynskej linky, bolo použité priamo navrhovaným svedkom – p. B., pričom vykonaným dokazovaním nebolo dostatočne preukázané, či sa svedok ako osoba, ktorá vykonávala montáž kuchynskej linky (pri ktorej došlo k použitiu čistiadla), zúčastňovala zhotovenia kuchynskej linky z poverenia žalovaného, v jeho mene, na jeho účet a na jeho zodpovednosť, alebo samostatne, vo svojom mene, na svoj účet, na svoju zodpovednosť a na objednávku / žiadosť priamo žalobcu (§ 633 ods. 2 OZ - od obsahu zmluvy a povahy diela závisí, či je zhotoviteľ povinný vykonať ho osobne alebo či je oprávnený dať dielo vykonať na svoju zodpovednosť). Neobjasnená ostala aj otázka platby za montáž kuchyne. Bez uvedených skutkových zistení sa záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný je zodpovedným subjektom za vady kuchynskej linky javí ako predčasný.

14. Pokiaľ ide o výsluch konateľa žalovaného, odvolací súd dáva do pozornosti, že podľa § 195 ods. 1 CSP, na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak. Žalovaný počas konania však nešpecifikoval, ku ktorým skutočnostiam by mal konateľ žalovaného vypovedať, ktoré nebolo možné preukázať inak, ani z jeho tvrdení nevyplývalo, ako mohol jeho výsluch „prispieť k objasneniu vzťahu medzi žalobcom a žalovaným“. Z vykonaného dokazovania, ani zo skutočností tvrdených žalobcom či žalovaným nevyplývalo, že by sa konateľ žalovaného zúčastňoval na komunikácii si žalobcom, prípadne akokoľvek vstupoval do zmluvného vzťahu medzi žalovaným a žalobcom. Preto odvolací súd konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie považoval výsluch konateľa žalovaného za nadbytočný, nijako nepochybil.

15. Ďalej žalovaný v odvolaní namietal, že konateľ žalovaného sa nemohol vyjadriť k žalobe v svojom rodnom jazyku, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd konštatuje, že žalovaným je slovenská obchodná spoločnosť, nie jej konateľ. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že uznesením na č.l. 58 bol žalovaný riadne vyzvaný na vyjadrenie k žalobe, pričom na č.l. 63 až 66 sa prostredníctvom právneho zástupcu k žalobe aj vyjadril. V uvedenom postupe súdu prvej inštancie preto odvolací súd žiadne pochybenie, ani znemožnenie uskutočňovať žalovanému jeho procesných práv, nevidí.

16. Pokiaľ ide o ďalšiu odvoláciu argumentáciu žalovaného smerujúcu k nesprávnemu hodnoteniu otázky primeranosti zľavy, absencie bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu (vzájomná žaloba), náhrady trov konania, ako aj odvolacej argumentácie žalobcu zameranej na nesprávne závery súdu prvej inštancie ohľadom primeranosti zľavy z ceny diela, k posúdeniu uvedených otázok bude možné pristúpiť až po tom, ako súd prvej inštancie doplní dokazovanie, vyhodnotí a uzavrie otázku, ktorý subjekt je zodpovedný za vady kuchynskej linky. Od posúdenia tejto otázky sa potom budú odvíjať nadväzujúce sporné skutočnosti, a to či išlo o zhotovenie diela, alebo dodania tovaru, dôvodnosť a rozsah nároku za zľavu z ceny kuchynskej linky, dôvodnosť vzájomnej žaloby, atď.

17. Keďže v danom prípade súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, pričom doplniť dokazovanie odvolacím súdom nie je účelné, potom odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Je potrebné dôsledne pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov najmä so zameraním na posúdenie, ktorý subjekt je zodpovedný za vadu kuchynskej linky prejavujúcej sa v zažltnutí kuchynských korpusov a po ustálení tejto otázky na podklade dôsledne vykonaného dokazovania, pristúpiť k posúdeniu ďalších, nadväzujúcich, sporných otázok. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z

hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodniť tak, aby skutkové a právne závery súdu boli vyčerpávajúco a logicky vysvetlené, nevzbudzujúce pochybnosti o dôvodoch samotného rozhodnutia.

19. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).